

תפ (באר שבע) 2740-01-26 - טאסיר אבו עמרה נ' מדינת ישראל

ת"פ (באר-שבע) 2740-01-26 - טאסיר אבו עמרה נ' מדינת ישראל מחוזי עבודה באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 2740-01-26

טאסיר אבו עמרה

על ידי ב"כ עו"ד עומר זועבי

נגד

מדינת ישראל

2. המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות

על ידי עו"ד תמר יושבייב - פמ"ד

בית הדין האזורי לעבודה באר-שבע

[22.01.2026]

לפני: כב' הנשיא צבי פרנקל

החלטה

1. המבקש הגיש בקשה אותה הגדיר: "בקשה דחופה להחזרת רכב ולעיכוב הליכי גבייה". בבקשה ביקש המבקש להשיב רכב שתפס המרכז לגביית קנסות בגין קנס שהטיל משרד העבודה וביקש לעכב את ההליכים עד למתן החלטה אחרת.

2. המבקש טען שתפיסת הרכב נעשתה בחוסר סבירות קיצוני, תוך פגיעה קשה בזכויות היסוד שלו. לטענתו ביום 26 בדצמבר 2025 הגיעו גובים לשוב תל שבע ותפסו את רכבו בטענה שקיים צו תפיסה שניתן ביום 22 בדצמבר 2025. לטענתו, הוא מעולם לא קיבל התראה בדבר קיומו של קנס שנודע לו על אודותיו לראשונה רק ביום 22 בדצמבר 2025. המבקש טען שיש סמכות עניינית לבית הדין לעבודה מהסיבה שהבקשה נסובה על קנס מנהלי שהטיל משרד העבודה מכוח פקודת הבטיחות בעבודה וחוק ארגון הפיקוח על העבודה.

3. המדינה השיבה שתפיסת הרכב נעשתה במסגרת עיקול שהוטל על נכסי המבקש על ידי המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות נוכח עיצומים כספיים שהטיל משרד העבודה על המבקש בעקבות ביקור ביום 26 בפברואר 2025 של מפקחת עבודה מטעם משרד העבודה באתר בניה בבאר שבע, ובממצאי הדו"ח נכתב שהמבקש לא קיים את המוטל עליו מכוח תקנה 2(ב) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה) התשמ"ח - 1988 ולא מסר הודעה למפקח העבודה האזורי בדבר התחלת עבודת הבניה, שמו, גילו, מענו, השכלתו המקצועית וניסיונו בעבודה בניה של מנהל העבודה ורישום שמו ומענו של מנהל העבודה בפנקס הכללי וכן מינוי מנהל עבודה. בעקבות הפרה זו הוטל על המבקש עיצום כספי בסך של 23,510 ₪ מכוח סעיף 3(2) לחוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, התשע"ב - 2011. כמו כן המבקש לא קיים את המוטל עליו מכוח תקנה 8(א)(1) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה) התשס"ז - 2007 ולא השתמש בציוד מתאים ומאובטח עבור עבודה בגובה, עבור הפרה זו הוטל על המבקש עיצום כספי בסך של 41,130 ₪ מכוח סעיף 3(3) לחוק הגברת האכיפה. המדינה צירפה לתגובתה את הודעת הדואר הרשום ואת אישורי המסירה שנשלחו אל המבקש בגין העיצומים. המדינה טענה שהמבקש לא עמד בחובות המוטלות עליו על פי תקנות הבטיחות בעבודות בניה ותקנות הבטיחות בעבודה בגובה, ולענין תפיסת הרכב פעל המרכז לגביית קנסות באופן סביר וביצע את התפיסה רק לאחר שנשלחו למבקש הודעות דרישת תשלום הן בדואר ובדואר רשום לכתובת מרשם האוכלוסין, והן באופן אלקטרוני על ידי שליחת הודעת SMS. בהודעות אלה הוזכר המבקש כי אם לא יוסדר את חובו ינקטו כנגדו הליכי גביה לרבות עיקול רכב.
4. קבעתי שהצדדים יתייחסו לסמכותי לדון בבקשה. המדינה התייחסה לסמכות העניינית והפנתה להוראות חוק המרכז לגביית קנסות ולחוק הגברת האכיפה. המבקש לא התייחס לסוגיה למעט טענתו שמדובר בקנסות שהוטלו על ידי משרד העבודה ולפי סעיף 24(ב) לחוק בית הדין לעבודה, לבית הדין האזורי יש סמכות לדון בעבירות על החיקוקים המפורשים בתוספת השניה והתקנות על פיהן.
5. לאחר שבחנתי את הבקשה והתגובה אני קובע שאין לבית הדין לעבודה סמכות עניינית לדון בבקשת המבקש להשבת הרכב ולעיכוּב ההליכים.
- רכבו של המבקש נתפס כחלק מהליכי גבייה שעשה המרכז לגביית קנסות מכוח חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה - 1995. חוב שמקורו בעיצומים כספיים שלא שילם המבקש.
- לבית הדין לעבודה יש סמכות לדון מכוח חוק הגברת האכיפה אך החוק קובע את מיצוי ההליכים אותו יש לממש לפני פניה לבית הדין לעבודה, ובכלל זה לפי סעיף 6 לחוק מעסיק שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב רשאי לטעון בכתב בפני הממונה כהגדרתו בחוק בתוך 30 ימים, על החלטת הממונה רשאי המעסיק להגיש ערר לפני ועדת ערר כפי שנקבע בסעיף 18 בחוק. רק לאחר מיצוי ההליכים ניתן לערר על החלטת ועדת הערר לבית הדין לעבודה מכוח סעיף 21 בחוק.
- אשר לסמכות בית הדין לדון מכוח חוק המרכז לגביית קנסות - אין לבית הדין לעבודה סמכות לדון בבקשה. החוק מסדיר כיצד יש לטעון כנגד פעולת המרכז לגביית קנסות. הסמכות לביטול החלטה מסורה לרשם לענייני המרכז כמפורט בסעיף 7 לחוק ועל החלטת הרשם ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית משפט השלום כמפורט בסעיף 17 לחוק (ראו בג"ץ 4486/23 יוסף אלוני נ' המרכז לגביית קנסות (נבו 15.6.2023)).
6. לאור האמור, משאין לבית הדין לעבודה סמכות עניינית לדון בבקשה, אני מורה על דחיית הבקשה כבר בשלב זה.
7. לפני משורת הדין, אין צו להוצאות.
- ניתנה היום, ד' שבט תשפ"ו, (22 ינואר 2026), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.